

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXVIII. Et Thronus tuus erit jugiter firmus. 2. Reg. c. 7. v. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ. CONCEPTUS XXXVIII.

§. I. Scriptura.

260. DEI genitrix VIRGO, thronus
excelsus, perversus, IV-
giter firmus.

2. Reg. c. 7. v. 16. *Et Thronus tuus erit
jugiter firmus.*

Quisnam alius DEI est Thronus,
quàm innocentissima Virginis
immaculatæ Anima? ut enim

Serm. de
Nativit.
B. V.

ait D. Petrus Damianus, *Ex MARIA,
quæ est Thronus, laus Angelorum prorumpit,
& hominum, quia dum hic restituitur, ille
refarcitur.* Hinc Divus noster Dama-

Orat. 2.
de dor-
mit. V.

scenus MARIAM sic alloquitur: *Tu es
solum illud Regium, cui astiterunt Angeli,
Dominum, & effectorem in eo confidentem
videntes. Solum verè beatissimum, ac sta-
bilissimum* (ut verba sonant Doctoris

In specul.

Seraphici) *excelsum in intellectu, elevatum
in affectu, excelsum in gratiâ, elevatum
in gloriâ, in solio mentis MARIÆ
Dominus sedet, & domus corporis MARIÆ
plena erat majestate ejus.* Hic ergo Thro-
nus esse non poterat, nisi *jugiter firmus*,
Sacrà Scripturâ iteratis vicibus
id promittente, tum per ea verba:

Prov. 26.
v. 5.

Firmabitur justitiâ Thronus ejus: tum per

Psal. 45.
v. 6.

illa: *DEUS in medio ejus, non commovebit;*

3. Reg. 8.
v. 13.

vel per illa alia: *Firmissimum soli-
um tuum in sempiternum, maximè verò*

Psal. 88.
v. 30.

juxta illud Regij Vatis effatum: *Thro-
nus ejus, sicut dies Cæli.* Sed quænam

Gen. 1.
v. 5.

hæc posterior, de diebus Cæli, ob-
scura locutio? discrimen igitur inter
dies attendamus. Quantumvis enim
dies terræ à tenebris incipere perspi-
cium sit, usquedùm, post horas tan-
dem aliquas, præviâ Aurorâ, clarus
dici splendor illucescat, juxta illud: *Factum est
Vespere, & mane, Dies unus;* longè
tamen aliter dies Cæli se habent,
nescientes occasum, omnem

etiam momentaneam noctis caligi-
nem excludentes, firmiterque in pri-
mo suo splendore perseverantes. Si-
cut dies ergò Cæli, sic Virgo Beatif-
sima, splendidissimus, ac excelsus il-
le Divinitatis Thronus, purus per-
mansit, ac *jugiter firmus.* Verè, ut Je-
remias ait: *Solium gloriae altitudinis, à
principio.* De quo Solio Petrus Dami-
anus supracitatus hæc habet: *Ipsa est
Thronus ille mirabilis, de quo in Regum
Historiâ legitur: Fecit Rex Salomon Thro-
num ex ebone grandem.* Et infra: *Salomon
noster non solum sapiens, sed & Sapien-
tia Patris, fecit Thronum, verum scilicet
intemeratâ Virginis, in quo sedet illa Maje-
stas, quæ nutu concutit Orbem.* Hinc con-
cludit ille: *Felix certè Thronus: in quo
sedet Dominator Dominus, in quo, & per
quem non solum omnes, sed omnia renovan-
tur.* Thronus certè splendidissimus!
de quo apud Psalmistam dicitur: *Thro-
nus ejus, sicut Sol in conspectu meo, & si-
cut Luna perfecta in æternum.* Quod quàm
bene illi conveniat, quæ est *pulchra ut
Luna, electa ut Sol,* nemo non videt.
Thronus certè purissimus! de quo ait
Richardus à S. Laur. *In nullo alio inven-
nit sibi Thronum mundum, quia de ipsâ solâ
dici potest: Tota pulchra es amica mea, &
macula non est in te.* Ut de hoc Thro-
no Virgineo quilibet nostrum illud
ipsum, quod mulier quondam The-
cuitis ad Davidem Regem, dicere pos-
sit: *In me, Domine mi Rex, sit iniqui-
tas, & in domum Patris mei: Rex autem,
& Thronus ejus sit innocens.* Id est: In
nobis miseris mortalibus iniquitatem
originalem negare non possumus, ut-
pote in totam quoque primi Patris no-
stri Adami domum, seu posteritatem
miserè transfusam: *Rex autem, & Thro-
nus ejus, Christus videlicet, & MARIA,
mansit semper, & manebit innocens in
æter-*

c. 11

Psal. 11
v. 31

L. 106
Laud.
Virg.

2. Reg.
14. v. 1

æternum. Et nonnè hìc adimpletum jugiter videtur illud, quod jam pridem Iſaias prænuñtiavit, dicens: *Præparabitur in misericordiâ Solium, Agno Dominatori terræ, & sedebit super illud, &c.* ubi specialiter attendendum, ad verba illa: *Præparabitur in misericordiâ.* O quàm malè ergo loquuntur, & pessimè interpretantur, qui hoc Solium, hunc Thronum, priusquàm Rex gloriæ eò conscenderet, ijs volunt fordibus à demone aliquandò conspurcatum, quibus nihil foedius fingi potest, fordibus scilicèt peccati originalis, quasi Christus initurus terræ nostræ possessionem, injecto (ut jura ferunt) pede, *infixus sit in limo profundi*, & sederit in Solio, à sathanâ turpiter contaminato, quod nunquam per omnem potentiam ita expurgari potuisset, ut contractum aliquando foetorem penitus relinqueret. Non ergo opinio adeò indigna, de excelsò nostro, puro, firmissimoquè DEI Throno habenda. Accedamus potiùs, cum fiduciâ, ad hunc Thronum DEI, in misericordiâ præparatum, tanquam, ut Paulus ait, *ad Thronum gratiæ ejus, ut misericordiam consequamur* (super maculas commissorum peccatorum) & *gratiam inveniamus in auxilio opportuno.*

§. 2. *Authoritas.*

261. S. EpIphanIVs, MagnVs ConCeptæ Defensor.

Virgo est Lilium immaculatum: sublimior Angelis facta est: superior ipsis Cherubin, & Seraphim, placens Christo Regi, à DEO in honore habita, tanquam ancilla digna, & mater Sancta, mater immaculata. Solo DEO excepto, cunctis Superior. Serm. de laud. Virg.

§. 2. *Authoritas.*

262. DeIparæ ILLibatæ ConCeptio, reLIqVas ConCeptiones Longè anteCeDIt.

ILLibata Deiparæ Conceptio, ut in mente Divinâ decreta, longè antecedit omnia, quæcunque entia creata, consequenter etiam omne pecca-

tum, juxta illud Proverb. c. 8. v. 24. *Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram.* Sed conceptio, quæ decreta erat ante peccatum, non potest esse nisi illibata, & immaculata. Ergo illibata Deiparæ Conceptio non fuit aliter decreta, in mente Divinâ, nisi ut illibata. Subsumo: Atqui quæ semel decreta est, ut illibata, & immaculata, implicat, ut decernatur deinde, ut per peccatum originale maculetur, vel inficiatur. Ergo Deiparæ conceptio, eò quòd antecesserit, in mente Divinâ, ipsum peccatum originale, atque adeò fuerit decreta, ut illibata, & immaculata, implicat ut deinde decreta fuerit, ut maculata & infecta peccato. Subf. prob. DEUS in suis decretis est absolutè immutabilis; aliàs enim dici posset mutabilis, quod manifestè repugnat S. Scripturæ, ipsique æternæ Veritati Malach. 3. de se dicenti: *Ego Dominus, & non mutor.* Et Jacob. 1. *Apud quem non est mutatio, nec vicissitudinis obumbratio.* Ergò implicat, si semel sit decreta illibata Conceptio, quod ex consequenti, per peccatum, aliter immutetur.

§. 4. *Historia.*

S. DaMasCenVs, ab ILLIbatâ sanatVs.

263. DIVum nostrum Joannem Damascenum, cui Patria Damasceno nomen fecit, inter præcipuos Deiparæ, ejusdemquè immaculatæ Conceptionis, cultores, ac defensores numerandum esse, nemo est, qui dubitet. Confirmant enim hoc ipsum ejusdem, pro innocente Deiparâ fortiter pugnantis, non præclara tantum, sed & frequentia, suo loco recensita testimonia. Hic, cum in Aulâ Ducis Sacracenorum, volens, nolens, adhuc constitutus, primarijs ibidem Officijs honoratus degeret, ac Proceres inter, vix ulli secundus existeret, calamum jam tum ferventissimè strinxit in Leonem Isauricum, Constantinopolitanum Imperatorem, Sacrarum Imaginum hostem infensissimum, cujus imperio non Sacræ tantum Imagines furi-

furiôsè disjectæ, verùm etiam earum cultores, diro exilio, cædibusque mirum in modum divexati fuere; quo tamen minimè absterrente, pulchrum omninò, ac condecens existimabat Joannes, pro Matris capite, manum suam objicere. Ex quo magnum adeò Imperatoris Iconomachi erga se odium Joannes concitavit, ut cum ei, in Saracenorum ditione degenti, apertâ vi, nocere neutiquam possêt, hanc fraudem impius Imperator excogitârît: Ad Saracenorum nimirum Principem litteras dirigit, velut ab ipso Joanne exaratas, tamque acuratè per Notarios expressas, ac si ipsa Joannis scripta, sententiæ, ac verba haberentur, quibus ad invadendam Damascum, proditorio modo, Saracenus invitabatur. Miratur acceptis litteris Princeps, Joannemque accersens, ementitam ei Epistolam, indignabundus ob oculos ponit. Quid hîc Joannes? confitetur quidem, litterarum formas suis haud absimiles, quæ tamen in ipsis continerentur, prorsus sibi ignota reponit: optimè quidem perspectum se habere, cujus insidijs hæc adversum se agerentur, veruntamen desiderare se, ac humiliter peterè breve quoddam temporis spatium, quo impij Leonis fraudem detegere possêt. Sed nihil effecit oratio, imò dexteram hîc illicò amputari jubet innocenti, ac amputatam publico in foro suspendi. Quantus hîc dolor, per diem integrum, Joannem affecerit, quis enarrabit? ad quem tamen leniendum, manum sibi à Tyranno restitui, multis precibus, per nuntios, impetrat: eaque acceptâ, domesticum mox Oratorium ingressus, pronò corpore, ante Imaginem Deiparæ provolutus, excisamque manum pristinæ admovens commissuræ, altum ingemiscit, ac quòd ad pugnandum pro ipsius, & Filij honore inermis jam esset, multis cum lachrymis conqueritur. Et ecce! pias inter querelas placidè indormiscens, pulcherrimam Deiparentis Imaginem ejus sese oculis objicientem conspicit, sibi que dicentem: *Ecce sa-*

nata est manus tua! jam ergo, sine morâ, eam Scriba velociter scribentis calamum effice. Experrectus deinde, cum excisam antehac manum ex integro sanatam conspiceret, resque ad ipsum Principem paulo post delata, in dubium vocaretur, Joanne mox accersito, dexterâque inspectâ, mox rubens elucebat linea, verissimam ejusdem excisionem ad oculum commonstrans. Hîc Barbarus suum cognoscere errorem, precari veniam, pristinosque Joanni honores offerre, quos tamen ille humiliter recusans, petitâ, ac tandem ægrè obtentâ dimissione, Jerosolymam petijt, ac Monasticum S. nostri Benedicti institutum suscipiens, plurimis adhuc, & egregijs, in defensionem Deiparæ, ac specialiter illibatæ ejusdem Conceptionis, editis Scriptis, sanctissimè è vivis excessit. *Ita Joannes Patriarch. Jerosol. & Martyrol.*

§. 5. *Symbolum.*

Deipara absqVe VMbrâ 264
peCCatI.

Aspice stellatum nocturno tempore Cælum!
Omnia clarescunt, Umbra vel ipsa fugit.
Nocturno pariter Conceptus tempore Virgo
Clara manet: Sceleris non habet umbra locum.
Non sunt tenebra, & non est umbra Mortis.
Job. c. 34. v. 22.

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*

265. ÆDIFICANDÆ VrbI Leontopolitanae, CaLCIS LoCò, FarIna ILLata.

STATUERAT jamjam Alexander Magnus, Urbem ædificare Leontopolitanam, cum constitutis jam omnibus, ad tantum opus necessarijs, illud unicum deesse observabatur, quod præ reliquis videri poterat necessarium; copia nimirum calcis, ad fundamenta jacienda non suppetebat, sine quâ tantam extruere molem, Architecti desperabant. Unicus in tam arduo novæ Urbis ædificio, non desperabat Rex, jubens, ex Imperiali Aulâ suâ, selectissimam ac candidissimam afferri farinam, quæ proinde, Regis ad imperium, primò fundamentis injecta, calcis vicem adedò ad amissim supplevit, ut solidissima omnium permanerent fundamenta.

Quis hìc neget, MARIAM, DEI Genitricem gloriosissimam, Civitatem esse, & quidem Civitatem DEI? expressè id attestante Isaiâ, ac dicente: *Urbs fortitudinis nostræ Sion, Salvator ponetur in eâ, murus, & antemurale, &c.* Porro in hoc differunt fundamenta hujus

Civitatis Marianæ, à fundamentis reliquorum Sanctorum, quòd hæc, calce peccati originalis, illa econtrà candidissimâ Divinæ gratiæ farinâ, fuerint elaborata. Quemadmodum verò (ut ijdem referunt Historici) tunc augures pronuntiârunt, tantam murorum farinæ impositorum firmitatem, felicissimum esse prælagium, Civitatem illam semper fecundissimam, ac omnibus ad victum necessarijs fore abundantissimam, quod subsequens docuit experientia: eundem prorsus in modum, cum fundamentum hujus Civitatis Marianæ, fuerit farina candidissima, Divinæ gratiæ, ab omnî maculâ illam præservantis, prælagium certè fuit non obscurum, Beatissimam Virginem fore fecundissimam, ut felicissimus postmodum rei eventus docuit, adeò, ut conceperit, mundoque genuerit DEUM pariter, & hominem, sicque Cœlestem panem, quo omnes cibantur fideles, in lucem prodiderit.

§. 7. *Anagramma.*

IVre angVeM perDIs, 266.
ConCepta!

Fure Anguem perdis, O nata Immaculata!
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum,

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXXIX.

§. I. *Scriptura.*

267. DeCora nIMIs, aC prorsVs pVra.

2. Reg. c. 14. v. 25. *Sicut Absalom, vir non erat pulcher, in omnî Israël, & decorus nimis: à vestigio pedis, usque ad verticem, non erat in eo ulla macula.*

LEGANTEM Abfalonis pulchritudinem, corporisque incomparabilem venustatem quis expli-

care sufficiat? Abundè id ipsum Sacra nobis Scriptura insinuat, dicens: *Sicut Absalom, vir non erat pulcher, in omnî Israël, &c.* Quid ergò mirum, si hunc, licet immeritum, ac rebellem Filium adedò dilexit David, ut præliatoribus suis expressè mandaverit: *Servate mihi puerum Absalom! custodite mihi puerum Absalom!* Porro Mandato hoc Regio minime observato, cum miserè nihilominus in prælio speciosus Juvenis occubuit.

2. Reg. c. 18. v. 5. & v. 13.

R

buit.